

Keskustelu Kauppatorilla

Helsingin Kauppatorilla tapasivat kerran toisensa neljä hesalaista nuorta miestä. He olivat vanhoja koulukavereita ja nyt jokainen jollakin tavalla oppinut.

Oli kesä, ja lokkien kirkuna säesti torin hälinää. Niilo Nihilisti istuskeli kahvilla katsellen oloita ympärillään. Paikalle sattui Niilon vanha koulukaveri. Niilo huikkasi:

– Hei Pluto, moi!

Pluto kääntyi ja muisti Niilon. He vaihtoivat muutaman ajatuksen ja tuli ilmi, että Niilo oli kääntynyt nihilismiin ja Pluto puolestaan uskonnolliseen pluralismiin. Pluto haki viinerin ja kahvin. Pian paikalle heilahti Desmond ja Ville, vanhoja koulukavereita niin ikään. Kyseltiin kuulumisia. Edelleen kävi selville, että Niilo opiskeli filosofiaa eikä uskonut enää mihinkään – siis: mihinkään, ja Pluto opiskeli puolestaan historiaa ja sivussa uskonnonfilosofiaa. Hän uskoi, että ei ole yhtä totuutta, vaan monia monissa uskonnoissa ja kaikki ne kiertävät sitä ”Ydintä”, jonka tuntee vain John Hick. Desmond ja Ville olivat puolestaan molemmat päätyneet teologiseen tiedekuntaan. Ville oli kääntynyt fundamentalismiin ja Desmond deismiin. Pian kaikilla oli jotain pikkulämmintä turpansa edessä. Keskustelu kääntyi käsittelemään jo pian kysymystä: mikä on totuus – kaikesta?

– Niin, mun mielestä on turha epäillä sinänsä Jumalan olemassaoloa, koska jo ennen kaiken syntyä – siis ”Alkuräjähdystä” – on täytyntä olla jotain, joku alkusyy täytyy olla. Mutta on pakko sanoa, ettei Raamattu ole mikään ”luonnontieteen oppikirja”, kuten fundamentalistit väittää, sanoi Desmond Deisti vilkaisten kysyvästi Ville Fundamentalistiin.

Ville vastasi:

– Kyllä Raamattuun voi luottaa, esimerkiksi luomiskertomuksen historiallisuuden suhteen: seitsemäntenä päivänä Jumala lepäsi. Täytyy kuitenkin huomata, et oppikirjalta ei Genesis munkaan mielestä näytä, jos vertaan nykyajan oppikirjoihin.

Niilo puuttui puheeseen:

– Asia voi olla ihan miten vain: ziljoona tai sekunti, mutta tää on fakta: missä on Jumala? En minä ole nähnyt! Jos hän hallitsisi maailmaa, hän pistäisi heti muutamat sodat loppuun. Mutta kun ei ole

näkynyt. Kaikki on siis turhuutta. Ei ole arvoja, sillä millä ne muka perustet? Hah, et millään! Tässäkin maassa tuomitaan ihmisiä vankilaan, mutta tarkalleen ottaen: millä perustella!? Joidenkin lakien mukaan? Mihin ne muka perustuu? Johonkin humanistiseen omaantuntoon vai luonnolliseen moraaliiin? Ei ole perusteita – ei siis arvojakaan. Mä oonki jo kolme kertaa osallistunu Kuokkavierasjuhliin niin sanottuina ”itsenäisyyspäivinä”.

– Mä uskon, että on olemassa Jumala, joka tuomitsee. Sun epäily ei ole uutta, jo Psalmeissa siteerataan jumalattomia, tässä Raamatussani lukee näin: ”Jumalaton sanoo ylvästellen: ’Ei hän kosta. Ei Jumalaa ole’ – siinä kaikki hänen ajatuksensa.” Mutta Raamatussa tulee selkeästi ilmi, että on Jumala, joka hallitsee ja tuomitsee, vastasi Ville.

– Mutta on huomattava, että ”Raamattu” ei ole yhtenäinen sisällöllisesti, vaan sisältää keskenään sovittamattomassa ristiriidassa olevia jumalankuvia ja teologioita, siksi sieltä tulee siivilöidä esiin kova ydin, jonka perustalle kansankirkko voi turvallisesti rakentaa – jos se kiinnostaa, huomautti Desmond.

– Mä uskon Hickiin, herraan ja eläväksi teikijään, kun hän kehottaa luopumaan Kristuksen ainutlaatuisuudesta. Kristinuskon historia on ollut hyvin väkivaltainen ja suvaitsemattomuutta lisää dogmit Jeesuksen jumaluudesta, kommentoi Pluto Pluralisti.

– Niin, no en mäkään suoraan sanottuna usko Kristuksen ainutlaatuisuuteen, mutta Kristuksen ”asian” täytyy elää, etenkin Vuorisaarnan kultaiset säännöt ovat hyviä asioita pitää esillä. Kyllä esimerkiksi islamissa on monia hyviä huomioita elämästä ja muissakin uskonnoissa, sanoi Desmond.

– Just niin, mä oon ihan samaa mieltä, Pluto vastasi.

– Mutta millä perusteella puhua jostain ihme käskyistä, sano se mulle Dese, mistä syystä mun muka tulis leikkiä jotain ihme pyhimystä tai hyvää ihmistä – sehän on itsepetosta! Jeesus ja Jumala on kuolleet ja silti seurailaan joitain ihme arvoja – nekin kenen sattuu säätelemä!, parahti Niilo.

– Siksi, jotta kaikki sais turvaton elämän, olis ”oikeus, rauha ja luomakunnan eheys”, niin kuin sanotaan, valisti Desmond.

Ville nosti kätensä viitaten puheenvuoroa. Jotkut muut kahvilan asiakkaat jo alkoivat vilkuilla heihin päin ihmetellen kiivasta sananvaihtoa.

– Mulla on asiaa, kuunnelkaa. Jo Genesiksen neljäs luku paljastaa meille, että syntiinlankeemuksen jälkeen Jumalalle uhrattiin ja Herra mieltyi juuri veriuhriin. Jo alusta asti on siis veren täytynyt vuotaa syntien sovituksiksi. Myöhemmin Jumala antoi tästä tarkat ohjeet Moosekselle ja sitä tapaa jatkettiin aina temppelein hävitykseen 70 jKr. juu-

Ihmisen Pojan tulevan taivaan pilvien päällä suurella voimalla ja kirkkaudella”. Mutta, kun Aabelin veri huusi maasta kosta murhaajalleen, kuten Genesis kertoo, niin nyt Jeesuksen veri huutaa sovintoa ja armoa, kuten Hebrealaiskirjeen kahdennessatoista luvussa kerrotaan. Niin kauan kuin on elämää, on toivoa.

– Hieno saarna, mutta epätoivoisesti yrität tuoda nykyaikaan menneen ajan maailmankuvan aabeleiseen ja veriuhriseen, Desmond huomaut-

talaisten parissa. Mutta jo vuoden 30 jKr. tienoilla oli tapahtunut jotain aivan kosmista, sillä Jumalan Poika, Jeesus, toimi itse uhrina, lopullisena uhrina ja sovitti kerralla koko maailman synnit. Kristinuskon ytimenä ei ole etiikka, vaan Jeesuksen kuolema ja ruumiillinen ylösnousemus. Hän on Herra yli kaikkien jumalien, vain Häntä tulee palvoa ja Hän on auktoriteetti arvojen takana. Kaikki ovat syyllisiä, mutta Hänen kauttaan on mahdollisuus puhdistua synneistä. Viimeisellä tuomiolla Hän on meidän tuomarinamme. Jeesus puhui: ”ja silloin kaikki maan sukukunnat parkuvat; ja he näkevät

ti pilkallisesti hymyillen.

– Turpa kiinni, sä et ymmärrä sitä mikä on toisuus!, sähähti Ville.

– Mikä on toisuus?, kysyi Niilo.

– Pilatus, sanoi Pluto hymyillen.

– Lopulta on kyse uskosta, koska niin sanottu ”tieto” on vain perusteltua uskontoa, Ville sanoi.

– Kiellätkö tieteen? Kai nyt tiedemiehiin voi luottaa?, Desmond kysyi.

– Retoriikkaa, se tiede on vain retoriikkaa, sanoi Niilo.

Antti Martikainen